Pregaria.cat

Entrada

Espai flotant

Pot ser una comparació no gaire encertada, o tot el contrari; però mira, t'ho dic amb tota sinceritat, el teu món interior m'ha semblat un espai flotant.

"Ja hi som! -has pensat en una mil·lèsima de segon- sembla un tutor de secundaria". Però, i si fos veritat ?... Espai flotant... i què voldrà dir aquest home amb una expressió com aquesta?

Un espai sense suport, com un llençol blanc que anés per l'aire, sense estar agafat a cap corda ni penjador. Un espai que s'omple i es buida, que és disponible per el que convingui i m'agradi. En unes poques hores es pot omplir d'una festa boja amb "síntesi" inclosa, i també (per què no?) d'una trobada en la que es llegeix i es medita l'Evangeli. Cada dia diferent, trencar monotonies, responsabilitats variades, un ciri a Déu i un al diable, com deia l'àvia. El taxímetre resta obert i hi pot pujar gent de molta mena. El que importa és anar ple. No tenir ni una hora buida. Viure flotant del què sigui. Sense suports que condicionin.

És clar que de tanta flotació tot va quedant provisional. Molts coneguts, sense un amic. Moltes cites, sense una conversa. Molta gresca, sense un somriure. Moltes mans, sense ni una encaixada. Molts deus, sense Déu.

Potser que t'ho repensis; no creus?

(Ampliació: Mateu 7, 24-27)

- Un home assenyat va construir la casa sobre roca,
- no es va ensorrar perquè estava fonamentada sobre roca.
- Sense seny va construir la casa sobre sorra.
- Va caure la pluja, arribaren les tormentes... i es va ensorrar.